

Kinder Torah[®]

Parashas Bechukosai

Bli Neder

“Pinchas, we must stop learning now.”
 “But Abba, I want to learn more.”
 “I do too, but I must go to a Bar Mitzvah. Mr. Rosen told me that he would meet me at the bus stop at 8:00 to travel to the Bar Mitzvah together.”
 “Okay Abba. Please wish a mazel tov from me.”
 Pinchas’ father hurries to the bus stop. The 8:00 bus arrives, and Mr. Rosen is not there. The 8:15 and 8:30 buses also pass. Finally, he gets on the 8:45 bus without Mr. Rosen. When he arrives at the Bar Mitzvah, he calls Mr. Rosen.
 “Oh, I’m so sorry Mendy. Something came up and I forgot to call you.”

This week’s parasha speaks about *nedarim* (vows) (Vayikra 27). *Nedarim* are a very serious matter. The Gemora (*Nedarim* 22a) teaches that making a vow is like building a forbidden altar. Fulfilling the vow is like offering a sacrifice on that altar. The Pele Yoatz informs us that terrible punishments will come to one who makes a *neder*. What is considered a *neder*? If we look in the text of the *HaToras Nedarim* (Annulment of Vows) that we say each Erev Rosh Hashanah, we find that promises and even informally spoken commitments need annulment. Even unspoken commitments (doing a *devar mitzvah* three times) are included in our annulment statement.

Kinderlach . . .
 Your words are important. People depend upon you to fulfill what you say. Pinchas father was left waiting at the bus stop for 45 minutes, instead of learning with his son, because Mr. Rosen did not keep his word. Hashem also hears every word that you say and takes note of all of your actions. Therefore, the Pele Yoatz has some good advice for us. Develop the habit of saying “bli neder” (without a vow) whenever you say that you will do something. That way you have not made a commitment. You should still try your hardest to fulfill what you say. After all people are depending on you. However, saying “bli neder” will make you realize the seriousness of your words, and avoid the retribution for those who make *nedarim*.

Always

“If you will travel in My decrees and observe My commandments” (Vayikra 26:3). The Ohr HaChaim HaKadosh explains each word in this verse to give us precise instructions how to toil in Torah. The Torah refers to toiling as a *chok* (decree which we follow automatically, although its reason is hidden from us). We are commanded to learn things that we know and have learned previously. Why

should we learn them again? Because Hashem wants us to learn all of the time, until learning becomes a *chok* to us. The word “decrees” is written in plural form to teach us that we must learn Torah day and night. Another reason for the plural form is to illustrate two motivations for learning: to know and to teach. How can we travel in Hashem’s decrees? We must learn Torah even when we are traveling. Additionally, our feet should always take us to the *Beis HaMedrash* (Torah study hall). The word travel is also written in the plural form to teach that we should search for many explanations of the Torah. Additionally, all of our ways (our eating, sleeping, working, etc.) should all be to further our Torah study.

Kinderlach . . .
 Hashem has set high standards for us. He wants us to be constantly learning or preparing to learn. Wonderful! We have the best of both worlds! We get to learn and enjoy the sweetness of Torah all of the time. And we also get all of the blessings of wealth and peace. What could be better?

Keep Your Word

“Abba, can you help me with my homework?”
 “Sure Tzviki. What’s the question?”
 “How are we connected to *Shomayim* (Heaven)?”
 “That’s a hard question, Tzviki. We are down here in the physical world, and heaven is the spiritual world. The two do not seem to be connected.”
 “I don’t know what to say, Abba.”
 “Brilliant Tzviki! I think that you have hit upon the answer.”
 “What did I say?”
 “Exactly, Tzviki. Speech. The words that we speak are not physical. They connect us to *Shomayim*. Just a minute. Let me look this up. Yes, here it is in the *Sefer HaChinuch*.”
 “Which mitzvah, Abba?”
 “Mitzvah number 350; the verbal monetary pledges that a person makes to the *Beis HaMikdash*. It is in this week’s *parasha*. The *Sefer HaChinuch* stresses that a person’s body will return to dust. Only his words will remain. Therefore we must be extremely careful with our words.”
 “In what way Abba?”
 “If a person pledges a certain amount of money to the *Beis HaMikdash*, he must not change his mind. He must take his own words very seriously and stand by them.”

Kinderlach . . .
 Speech is our connection to *Shomayim*. It is the most exalted part of us. Every word that leaves our mouths can be a priceless gem. Therefore, we should be especially careful to keep our word. The *parasha* is referring to a pledge to give money to the *Beis HaMikdash*. But it is also important to keep our word in all areas. “I will be there in five minutes.” Don’t let five minutes turn into twenty minutes. “I will help you with your homework.” Don’t get distracted and forget about helping him. “I will help you hang the laundry *Imma*.” Don’t leave your words hanging. Say what you mean and mean what you say. Keep your word.

ההגדרת לבנר

פרשת בחקותי

כשאנחנו הולכים. בנוסף לכך, רגלינו צריכות תמיד להוביל אותנו לבית המדרש. גם המלה תלכו כתובה בלשון רבים כדי ללמד אותנו שעלינו לחפש הרבה פרושים לתורה. כמו כן, כל הליכותינו, (אכילה, שינה, עבודה וכו') צריכות להיות כאלה שיקדמו אותנו בלימוד התורה.

ילדים יקרים...

ה' קבע לנו אמות מידה גבוהות מאד. הוא רוצה שכל הזמן נעסוק בלימוד או נתכונן לקראת לימוד. נפלא! זכינו בטוב שבשני העולמות! אנחנו זוכים ללמוד ולהתענג על מתקנות התורה כל הזמן, וכמו כן אנחנו זוכים בכל ברכות העושר והשלוה. מה יכול להיות טוב יותר?

מלה זו מלה

"אבא, אתה יכול לעזור לי בבקשה עם שעורי הבית?"

"בודאי, צביקי. מה השאלה?"

"כיצד אנחנו קשורים לשמים?"

"זו שאלה קשה, צביקי. אנחנו כאן בעולם הגשמי, והשמים הם העולם הרוחני. נראה שאין קשר בין השניים."

"אני לא יודע מה לומר, אבא."

"גאוני, צביקי. אני חושב שנגעת בדיוק בתשובה הנכונה."

"מה אמרתי?"

"בדיוק, צביקי. אמרת. הדבור. המילים שאנחנו מדברים אינן גשמיות הן מקשרות אותנו לשמים. רק רגע, תן לי לחפש. כך, הנה זה כתוב

כאן בספר החינוך.

"איזו מצוה, אבא?"

"מצוה ש"ג, המצוה של הקדשת כסף לבית המקדש לפי מה שהתחייב האדם בדבורו. זה מופיע בפרשת השבוע. החינוך מדגיש שגופו של האדם יחזור לעפר ומה שישאר הן רק המילים שאמר. משום כך עלינו להזהר מאד בדבורנו."

"באיזה אופן, אבא?"

"אם אדם אומר שיקדיש סכום כסף לבית המקדש, אסור לו לשנות את דעתו. עליו להתייחס ברצינות רבה לדברים היוצאים מפיו ולקיים אותם."

ילדים יקרים...

הדבור הינו הקשר שלנו לשמים. זהו החלק המרומם ביותר שבנו. כל מלה היוצאת מפיו יכולה להיות אבן יקרה שערכה לא יסולא בפז. משום כך, עלינו לנקוט במשנה זהירות ולקיים את כל היוצא מפיו. הפרשה מתייחסת להקדשת כסף לבית המקדש, אולם חשוב שנקיים את כל היוצא מפיו בכל התחומים. "אבוא בעוד חמש דקות." אל תתנו לחמש דקות להרפך לעשרים. "אעזור לך בשעורי הבית." אל תסיח את דעתך ותשכח לעזור לו. "אעזור לך לתלות כביסה, אמא." אל תשאירו את מילותיכם "תלויות" באויר. אמרו מה שאתם מתכוונים, והתכוונו לכל מה שאתם אומרים. שמרו על המלה.

בלי נדר

"פנחס אנחנו מוכרחים להפסיק ללמוד עכשיו."

"אבל אבא, אני רוצה ללמוד עוד."

"גם אני רוצה, אבל אני צריך ללכת לבר מצוה. מר רזן אמר לי שיפגוש אותי בשעה 8 בתחנת האוטובוס ונסע ביחד."

"בסדר אבא, תמסור מזל טוב גם בשמי."

אבא של פנחס ממחר לתחנת האוטובוס. האוטובוס של 8:00 מגיע אבל מר רזן עדין לא נמצא. גם האוטובוסים של 8:15 ושל 8:30 עברו. לבסוף הוא עולה על האוטו של 8:45 בלי מר רזן. כשהוא מגיע לאולם הוא מתקשר למר רזן.

"אוי אני כל כך מצטער מנדי. משהו בלתי צפוי קרה ושכחתי להתקשר אליך."

פרשת השבוע עוסקת בענין נדרים (ויקרא כ"ז). נדרים הם ענין רציני ביותר. הגמרא (נדרים כ"ב, ע"א) אומרת שלדור נדר זה כמו לבנות במה אסורה, ולקיים את הנדר זה כמו להקריב עליה קורבן.

הפלא יועץ אומר שעונשים נוראים יבואו על מי שנודר נדר. מה נחשב לנדר? אם נסתכל בנוסח של התרת נדרים אותו אנו אומרים בערב ראש השנה, נראה שהבטחות, ואפילו התחייבויות בלתי רשמיות בעל פה, צריכות התרה. אפילו התחייבויות ללא מילים (כמו עשית דבר מצוה או על איזה הנהגה טובה או על איזה דבר טוב שלוש פעמים) כלולות בנוסח ההתרה.

ילדים יקרים...

המילים שלכם חשובות מאד. אנשים סומכים עליכם שתעשו את מה שאמרתם. אבא של פנחס עמד ויחכה 45 דקות בתחנת האוטובוס במקום ללמוד עם בנו, משום שמר רזן לא קיים את דבריו. ה' שומע כל מלה שאתם אומרים ורושם את כל מעשיכם. משום כך, לפלא יועץ יש עצה טובה בשבילנו. תתרגלו לומר "בלי נדר" בכל פעם שאתם אומרים שתעשו משהו. בדרך זו, לא התחייבתם. בכל מקרה עליכם להשתדל בכל הכח לקיים את מה שאמרתם, אחרי הכל, אנשים סומכים עליכם, אבל אמירת "בלי נדר" תזכיר לכם שמילים הן ענין רציני ותמנע מכם את העונש הצפוי לאלה הנודרים.

תמיד

"אם בחוקותי תלכו ואת מצותי תשמרו" (ויקרא כ"ו, ג'). אור החיים הקדוש מסביר כל מלה בפסוק זה כדי לתת לנו הוראות מדויקות כיצד לעמול בתורה. התורה מתייחסת לעמל כחוק אותו עלינו לקיים למרות שסיבותיו לא ידועות לנו. אנחנו מצויים ללמוד דברים שאנחנו יודעים ושכבר למדנו בעבר. מדוע עלינו ללמוד אותם שוב? משום שה' רוצה שנלמד כל הזמן עד שהלימוד יהפך לנו לחוק. המלה "בחוקותי" מופיעה בלשון רבים כדי ללמד אותנו שעלינו ללמוד תורה יום וליילה. סיבה נוספת ללשון הרבים היא כדי שנדע שעלינו ללמוד גם כדי לדעת וגם כדי ללמד. כיצד נוכל ללכת בחוקותיו של ה'? אנחנו מוכרחים ללמוד תורה אפילו